

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

9. oktober 2014*

»Præjudiciel forelæggelse — forbindelser udadtil — fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko — udelukkelse af enhver mulighed for EF-fartøjer for at udøve fiskeriaktiviteter i de marokkanske fiskerizoner på grundlag af en licens udstedt af de marokkanske myndigheder uden Den Europæiske Unions ansvarlige myndigheders medvirken«

I sag C-565/13,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Hovrätten för Västra Sverige (Sverige) ved afgørelse af 31. oktober 2013, indgået til Domstolen den 4. november 2013, i straffesagen mod

Ove Ahlström,

Lennart Kjellberg,

Fiskeri Ganthi AB,

Fiskeri Nordic AB,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Ilešič, og dommerne A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas (refererende dommer) og C.G. Fernlund,

generaladvokat: N. Jääskinen

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Ove Ahlström og Lennart Kjellberg ved advokat E. Bergenheim

— Europa-Kommissionen ved A. Bouquet og C. Tufvesson, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

* Processprog: svensk.

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko, godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EF) nr. 764/2006 af 22. maj 2006 (EUT L 141, s. 1, herefter »fiskeriaftalen«).
- 2 Denne anmodning er indgivet inden for rammerne af en straffesag mod Ove Ahlström og Lennart Kjellberg samt mod Fiskeri Ganthi AB (herefter »Fiskeri Ganthi«) og Fiskeri Nordic AB (herefter »Fiskeri Nordic«), som er tiltalt for at have udøvet ulovligt fiskeri i de marokkanske fiskerizoner i perioden fra og med april 2007 til og med maj 2008.

Retsforskrifter

Fiskeriaftalen

- 3 I fjerde afsnit i præambelen til fiskeriaftalen har de kontraherende parter tilkendegivet, at de er besluttet på i fælles interesse at samarbejde om at skabe et ansvarligt fiskeri for at sikre, at de biologiske ressourcer i havet bevares på langt sigt og udnyttes bæredygtigt, bl.a. gennem indførelse af en kontrolordning for alt fiskeri, så foranstaltningerne til forvaltning og bevarelse af disse ressourcer bliver effektive. I syvende afsnit i samme præambel har de endvidere udtrykt deres ønske om at fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår for EF-fartøjernes fiskeri i de marokkanske fiskerizoner og for EF-støtten til skabelse af et ansvarligt fiskeri i disse fiskerizoner,
- 4 Genstanden for fiskeriaftalen er defineret som følger i aftalens artikel 1:
»Ved denne aftale fastsættes der principper, regler og procedurer for:
 - økonomisk, finansielt, teknisk og videnskabeligt samarbejde inden for fiskeriet med henblik på at skabe et ansvarligt fiskeri i de marokkanske fiskerizoner, så fiskeressourcerne bevares og udnyttes på en bæredygtig måde, og at udvikle det marokkanske fiskerierhverv
 - EF-fartøjers adgang til de marokkanske fiskerizoner
 - fiskeriovervågningsforanstaltninger i de marokkanske fiskerizoner for at sikre, at ovennævnte betingelser overholdes, at foranstaltningerne til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne bliver effektive, og at ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri bekæmpes
 - partnerskaber mellem virksomheder med henblik på i fælles interesse at udvikle økonomisk virksomhed inden for fiskeriet og dertil knyttede aktiviteter.«
- 5 I henhold til fiskeriaftalens artikel 2, litra d), forstås ved »EF-fartøj« i nævnte aftale »et fiskerifartøj, der fører en EF-medlemsstats flag og er registreret i Fællesskabet«.
- 6 Fiskeriaftalens artikel 6 med overskriften »Fiskeribetingelser« bestemmer i stk. 1 og 2:
»1. EF-fartøjer må kun fiske i de marokkanske fiskerizoner, hvis de har fået udstedt fiskerilicens i henhold til denne aftale. EF-fartøjer må kun fiske, hvis de har fået udstedt en fiskerilicens af de ansvarlige marokkanske myndigheder på anmodning af Fællesskabets ansvarlige myndigheder.

2. De marokkanske myndigheder kan udstede licenser til EF-fartøjer for fiskerityper, der ikke er omfattet af [protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeriaftalen (herefter »protokollen«)]. I tråd med den partnerskabsånd, der indføres ved denne aftale, skal Europa-Kommissionen dog først godkende udstedelsen af sådanne licenser. Proceduren for ansøgning om fiskerilicens for et fartøj, de gældende afgifter og de nærmere bestemmelser for rederens betaling af disse afgifter fastsættes af parterne i fællesskab.«

7 Under overskriften »Finansiel modydelse« bestemmer fiskeriaftalens artikel 7 følgende i stk. 1:

»Marokko får en finansiell modydelse fra Fællesskabet, jf. betingelserne i protokollen og bilaget [til fiskeriaftalen]. Den finansielle modydelse er sammensat af to elementer, nemlig:

- a) en finansiell kompensation for EF-fartøjernes adgang til de marokkanske fiskerizoner, uden at det i øvrigt berører de beløb, som EF-fartøjerne skal betale i licensafgift
- b) finansiell støtte fra Fællesskabet til indførelse af en national fiskeripolitik, der bygger på ansvarligt fiskeri og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i de marokkanske farvande.«

EU-retten

8 I anden betragtning til Rådets forordning (EF) nr. 3317/94 af 22. december 1994 om generelle bestemmelser for tilladelser til fiskeri i tredjelands farvande som led i en fiskeriaftale (EFT L 350, s. 13), som var i kraft på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i tvisten i hovedsagen, var det anført, at »med henblik på at sikre en effektiv og gennemsigtig forvaltning af de fiskeriaktiviteter, som udøves af EF-fartøjer inden for rammerne af fiskeriaftaler mellem Fællesskabet og tredjelande, er det nødvendigt, at hver enkelt medlemsstat tillader sine fartøjer, hvis de har opnået fiskerilicens fra et tredjeland, at udøve denne aktivitet, samt at udøvelse af fiskeri i tredjelands farvande uden en sådan tilladelse forbydes for at opfylde Fællesskabets forpligtelser over for tredjelande«.

9 Den nævnte forordnings artikel 1 fastsatte:

»1. I denne forordning fastsættes generelle bestemmelser for EF-fiskerfartøjers fiskeri i et tredjelands farvande inden for rammerne af en fiskeriaftale mellem Fællesskabet og dette land, forudsat at der kræves en fiskerilicens fra dette tredjeland.

2. Kun EF-fiskerfartøjer, der har en gyldig fiskeritilladelse inden for rammerne af en fiskeriaftale, kan drive fiskeri i et tredjelands farvande i henhold til en fiskeriaftale mellem Fællesskabet og dette tredjeland.«

10 Ifølge samme forordnings artikel 2 skulle der ved »fiskeritilladelse inden for rammerne af en fiskeriaftale« forstås en fiskeritilladelse, som er tildelt af flagmedlemsstaten til et EF-fiskerfartøj inden for rammerne af en fiskeriaftale mellem Fællesskabet og et tredjeland og som supplement til fiskerilicensen, der tillader dette fartøj at drive fiskeri i dette tredjelands fiskerizone.

11 Artikel 3 i forordning nr. 3317/94 bestemte:

»Flagmedlemsstaten tildeler og forvalter fiskeritilladelser inden for rammerne af en fiskeriaftale for fiskerfartøjer, der sejler under dens flag, i overensstemmelse med betingelserne i denne forordning.«

12 Samme forordnings artikel 5 bestemte:

»1. Flagmedlemsstaten sender for fiskerifartøjer, der sejler under dens flag, Kommissionen en anmodning om tildeling af fiskerilicenser fra tredjelandet til at udøve fiskeriaktiviteter inden for rammerne af de disponible fangstmængder, som Fællesskabet har fået tildelt i henhold til en fiskeriaftale med et tredjeland. Flagmedlemsstaten påser, at anmodningen er i overensstemmelse med de bestemmelser, der er blevet opnået enighed om inden for rammerne af den pågældende fiskeriaftale, samt med EF-reglerne.

2. Kommissionen gennemgår hver enkelt medlemsstats anmodning i lyset af de fangstmængder, som denne har fået tildelt i henhold til EF-reglerne, samt under hensyn til de betingelser, der måtte være fastsat for EF-fiskerifartøjer i denne aftale. Kommissionen tilsender senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af medlemsstatens anmodning eller inden udløbet af den i fiskeriaftalen fastsatte frist det pågældende tredjeland anmodningen om en fiskerilicens fra tredjelandet til de EF-fiskerifartøjer, der ønsker at drive fiskeri i dette tredjelands farvande. Såfremt Kommissionens gennemgang af den anmodning viser, at anmodningen ikke opfylder betingelserne i dette stykke, meddeler Kommissionen straks den berørte medlemsstat, at den ikke kan tilsende det pågældende tredjeland anmodningen eller en del af den, og den giver samtidig en begrundelse herfor.

3. Kommissionen underretter omgående flagmedlemsstaten om, hvilken fiskerilicens det pågældende tredjeland har tildelt, eller om tredjelandets beslutning om ikke at udstede licensen. I sidstnævnte tilfælde foretager Kommissionen de nødvendige undersøgelser i samråd med flagmedlemsstaten og det pågældende tredjeland.«

Svensk ret

13 Den forelæggende ret har oplyst, at det følger af §§ 19-23 i fiskelagen (lov om fiskeri, SFS 1993, nr. 787), at den svenske regering eller den myndighed, som den udpeger, dvs. Fiskeriverket på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, kan fastsætte regler for udøvelse af fiskeri. Af denne lovs § 24 fremgår det, at regler fastsat i medfør af §§ 19-23 desuden finder anvendelse på havfiskeri, der udøves af svenske fartøjer uden for Sveriges økonomiske zone, i internationalt farvand og i andre farvande, hvor fiskeriet udøves i medfør af internationale aftaler.

14 I henhold til fiskelagens § 40 idømmes den, som forsætligt eller uagtsomt overtræder de regler, som er fastsat i medfør af denne lovs § 19, § 20, stk. 1, eller §§ 21-23, bøde eller fængsel i indtil et år. Den, som forsætligt eller groft uagtsomt overtræder EU-forordninger om den fælles fiskeripolitik, bl.a. ved at udøve ulovligt fiskeri, idømmes samme straf. Såfremt en overtrædelse i henhold til den nævnte § 40 må anses for at være grov, straffes gerningsmanden med fængsel i indtil to år.

15 Fiskeriverkets föreskrifter om resurstillträde och kontroll på fiskets område (Fiskeriverkets forskrifter om ressourceadgang og -kontrol på fiskeriområdet, FIFS 2004, nr. 25, herefter »Fiskeriverkets forskrifter«), som var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, og hvis anvendelsesområde ifølge forskrifternes kapitel 1, § 1, bl.a. omfatter forordning nr. 3317/94, bestemmer i kapitel 3, § 1:

»Fartøjer med en største længde på fem meter eller derover må kun anvendes til erhvervsmæssigt havfiskeri efter tilladelse fra Fiskeriverket.«

- 16 Kapitel 4 i Fiskeriverkets forskrifter, der har overskriften »Supplerende tilladelse til anvendelse af fartøjet til erhvervsfiskeri [...]«, har følgende ordlyd:

»Fiskeri inden for rammerne af en fiskeriaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og et tredjeland

§ 1

En ansøgning om en sådan fiskerilicens fra tredjelands og en sådan fiskeritilladelse inden for rammerne af en fiskeriaftale, som er omhandlet i forordning [...] nr. 3317/94, indgives til Fiskeriverket.

Fiskeritilladelse udstedes ved optagelse af fartøjet på en basisliste.

§ 2

Tilladelsen i henhold til § 1 er underlagt følgende betingelser.

1. Når der sker indsejling til en tredjelandszone, skal der ske aktivanmeldelse via Stockholm Radio til den kompetente myndighed i dette land. Fartøjets havnekendingsbogstaver og -nummer, navn og radiokaldesignal angives. Ved udsejling af zonen skal der via samme radiostation ske passivanmeldelse.
2. Alene det antal godkendte fartøjer, som Fiskeriverket særligt giver meddelelse om, må opholde sig i et tredjelands zone på samme tid.
3. De supplerende forskrifter fastsat af myndighederne i tredjelandet skal overholdes.
4. Fiskeriverket kan fastsætte supplerende betingelser.

Fiskeri på grundlag af en særlig aftale om fiskeri i tredjelands farvande, på et andet lands kvoter og i internationalt farvand uden for fiskerizone eller økonomisk zone

§ 3

Fiskeri i tredjelands farvande med et svensk fiskerifartøj med tilladelse til anvendelse til erhvervsfiskeri i andre tilfælde end de i § 1 omhandlede, på et andet lands kvoter eller i internationalt farvand uden for fiskerizoner eller økonomiske zoner må kun udøves efter særlig tilladelse fra Fiskeriverket.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 17 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at Ove Ahlström, som er legal repræsentant for Fiskeri Ganthi og ejer af fartøjet *Aldo*, og Lennart Kjellberg, som er legal repræsentant for Fiskeri Nordic og ejer af fartøjet *Nordic IV*, i medfør af fiskelagens §§ 24 og 40 samt kapitel 3, § 1, og kapitel 4, § 3, i Fiskeriverkets forskrifter er tiltalt for i perioden fra og med april 2007 til og med maj 2008 forsætligt eller groft uagtsomt at have udøvet erhvervsfiskeri i havet ud for Vestsahara med de nævnte fiskerifartøjer, som er registreret i det svenske søfartsregister, skønt de ikke var i besiddelse af og ikke ombord havde medbragt de fornødne, af Fiskeriverket udstedte, tilladelser, dvs. de generelle tilladelser til at anvende fartøjerne til erhvervsfiskeri og specifikke tilladelser til at anvende dem til fiskeri i det omhandlede farvand i overensstemmelse med fiskeriaftalen.
- 18 Subsidiært har Kammaråklagaren (anklagemyndigheden) støttet tiltalen på fiskelagens § 40, artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1281/2005 af 3. august 2005 om forvaltning af fiskerilicenser og om, hvilke oplysninger fiskerilicenserne mindst skal indeholde (EUT L 203, s. 3), og artikel 22, stk. 1,

litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (EFT L 358, s. 59), sammenholdt med fiskeriaftalens artikel 6.

- 19 Til støtte for tiltalen har Kammaråklagaren bl.a. anført, at de nævnte fartøjer, hvis besætning bestod af svenske og marokkanske fiskere, kontinuerligt havde udøvet trawlfiskeri, som havde genereret indtægter på i alt mindst 14 mio. SEK i 2007 og 6 mio. SEK i 2008. Kammaråklagaren kvalificerede overtrædelserne som grove, da de blev begået systematisk og over lang tid og vedrørte særligt omfattende virksomhed og fangster af betydelig værdi.
- 20 Ove Ahlström og Lennart Kjellberg benægter de forhold, som de er tiltalt for at have begået, og bestrider at være ifaldet strafansvar. De har anført, at fiskerfartøjerne *Aldo* og *Nordic IV* ved en aftale om såkaldt »bareboat-charter« har været udlejet til det marokkanske selskab Atlas Pelagic, som råder over egne fiskerirettigheder i det marokkanske søterritorium såvel som andre marokkanske personers fiskerirettigheder. Dette selskab har inden for rammerne af sin virksomhed lejet og selvstændigt disponeret over de to fiskerfartøjer. Ifølge de tiltalte kræves der ikke tilladelse fra de svenske myndigheder eller fra nogen anden europæisk myndighed for at udøve denne virksomhed, idet bestemmelserne i Fiskeriverkets forskrifter ikke finder anvendelse på den udlejningsvirksomhed, som Fiskeri Ganthi og Fiskeri Nordic har udøvet. Der er ikke begået nogen overtrædelse af EU-retten, eftersom fiskeriaftalens artikel 6, stk. 1, ligesom denne aftale i sin helhed ikke finder anvendelse på de faktiske omstændigheder i hovedsagen.
- 21 Hovrätten för Västra Sverige (appellinstans for det vestlige Sverige), for hvilken der er iværksat appel af en dom afsagt af Göteborgs tingsrätt (ret i første instans i Göteborg), finder, at det er uklart, om EU-retten og fiskeriaftalen udelukker fiskeri, som udøves med EF-fartøjer i marokkanske farvande uden tilladelse fra EU eller en EU-medlemsstat.
- 22 Den forelæggende ret finder i det væsentlige, at fiskeriaftalens artikel 6, stk. 2, kan fortolkes således, at der er tale om en sådan udelukkelse. Den anfører imidlertid, at denne bestemmelse ifølge visse forfattere giver mulighed for en fortolkning, hvorefter et EF-fartøj kan udøve fiskeri på grundlag af en privat licens udstedt af et tredjeland. Denne ret tilføjer, at det i hovedsagen er gjort gældende, at de ansvarlige marokkanske myndigheder har betragtet det fiskeri, der blev udøvet med de to omhandlede fartøjer, som foreneligt med fiskeriaftalen, og at de havde udstedt de nødvendige tilladelser hertil.
- 23 Hovrätten för Västra Sverige har under disse omstændigheder besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
 - »1) Er [fiskeriaftalens] artikel 6, stk. 1, [...] eksklusiv i den forstand, at den udelukker EF-fartøjer fra at måtte foretage fiskeri i marokkanske fiskerizoner på grundlag af licenser, som udelukkende er udstedt af de kompetente marokkanske myndigheder til de marokkanske ejere af fiskekvoterne?
 - 2) Er [fiskeriaftalens] artikel 6, stk. 1, [...] eksklusiv i den forstand, at den udelukker, at EF-fartøjer udlejes til marokkanske virksomheder ved bareboat-charter (i henhold til standardformularen »Barecon 2001« BIMCO Standard Bareboat Charter) til fiskeri i marokkanske fiskerizoner foretaget på grundlag af licenser, som udelukkende er udstedt af de kompetente marokkanske myndigheder til marokkanske kvoteejere?
 - 3) Bliver svaret på det andet spørgsmål anderledes i det tilfælde, at udlejeren også leverer sagkundskab i form af forvaltning og bemanning af fiskerfartøjet samt teknisk støtte til den marokkanske virksomhed?

- 4) Tillader [fiskeriaftalen], at Kongeriget Marokko ved siden af [denne aftale] udvikler og udøver et eget nationalt, industrielt, pelagisk fiskeri syd for den 29. nordlige breddegrad? Såfremt dette er tilfældet, giver aftalen da Kongeriget Marokko ret til at antage eller direkte bevilge licenser til fiskerfartøjer, der fører [en EU-medlemsstats flag], til sit nationale fiskeri uden et krav om tilladelse fra [Den Europæiske Union]?«

Om de præjudicielle spørgsmål

- 24 Med disse spørgsmål, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om fiskeriaftalen, navnlig dens artikel 6, skal fortolkes således, at den udelukker enhver mulighed for EF-fartøjer for at udøve fiskeri i de marokkanske fiskerizoner på grundlag af en licens udstedt af de marokkanske myndigheder uden de ansvarlige EU-myndigheders medvirken.
- 25 Den nævnte ret rejser særligt spørgsmålet, om fiskeriaftalen udelukker muligheden for, med henblik på at udøve fiskeri i disse fiskerizoner, at udleje et EF-fartøj ved en aftale om »bareboat-charter« til et marokkansk selskab, der alene er i besiddelse af en licens udstedt af de ansvarlige marokkanske myndigheder til marokkanske fiskekvoteejere. Den rejser desuden spørgsmålet, om det forholder sig på samme måde, når lejeren også yder knowhow og teknisk støtte til dette selskab.
- 26 Det bemærkes, at fiskeriaftalens parter i dennes præambel har udtrykt deres ønske om at fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår for EF-fartøjernes fiskeri i de marokkanske fiskerizoner. Genstanden for denne aftale er, som defineret i dens artikel 1, at fastsætte principper, regler og procedurer for bl.a. disse fartøjers adgang til de nævnte fiskerizoner. Da der ikke er fastsat nogen undtagelse fra adgangsbetingelserne i den nævnte aftale, er alle EF-fartøjer – som ifølge fiskeriaftalens artikel 2, litra d), er fiskerfartøjer, der fører en EF-medlemsstats flag og er registreret i Fællesskabet – der ønsker at udøve fiskeri i disse zoner, følgelig undergivet disse betingelser.
- 27 Fiskeriaftalens artikel 6 om fiskeribetingelser bestemmer således i stk. 1, at EF-fartøjer kun må fiske i de marokkanske fiskerizoner, hvis de har fået udstedt fiskerilicens i henhold til denne fiskeriaftale.
- 28 Ifølge selve ordlyden af den nævnte bestemmelse må EF-fartøjer kun fiske i de marokkanske fiskerizoner, hvis de har fået udstedt en fiskerilicens af de ansvarlige myndigheder i Kongeriget Marokko på anmodning af de ansvarlige EU-myndigheder. Fiskeriaftalens artikel 6, stk. 2, bestemmer endvidere, at de marokkanske myndigheder kan udstede licenser til EF-fartøjer for fiskerityper, der ikke er omfattet af protokollen, men at »Europa-Kommissionen dog først [skal] godkende« udstedelsen af sådanne licenser, i tråd med den partnerskabsånd, der indføres ved fiskeriaftalen.
- 29 Heraf følger, at der altid kræves medvirken fra de ansvarlige EU-myndigheders side, for at et EF-fartøj kan udøve fiskeri i de marokkanske fiskerizoner, og at et sådant fartøj derfor ikke kan udøve fiskeri i disse zoner på grundlag af en licens udstedt af de ansvarlige marokkanske myndigheder uden en sådan medvirken.
- 30 I denne henseende bemærkes, at forordning nr. 3317/94 i artikel 5 fastsatte den procedure, som skulle følges af flagmedlemsstaten og Kommissionen med henblik på tildeling af fiskerilicenser udstedt af tredjelande til at udøve fiskeriaktiviteter inden for rammerne af de disponible fangstmængder, som Fællesskabet havde fået tildelt i henhold til en fiskeriaftale, idet Kommissionen havde til opgave at gennemgå anmodningerne om tildeling af sådanne licenser, før den sendte dem til det berørte tredjeland. Det var i henhold til denne forordning desuden, således som det fremgår af såvel dens anden betragtning som af dens artikel 1, stk. 2, og artikel 2 og 3, en betingelse for, at EF-fartøjer kunne udøve fiskeriaktiviteter i et tredjelandes farvande i henhold til en fiskeriaftale indgået mellem Fællesskabet og dette tredjeland, at flagmedlemsstaten havde udstedt en fiskeritilladelse.

- 31 Det bemærkes endvidere, at det ville være i strid med målet med fiskeriaftalen, der, således som det fremgår af dens præambel og af dens artikel 1 og 3, tilsigter at skabe et ansvarligt fiskeri i de marokkanske fiskerizoner, således at fiskeressourcerne bevares på langt sigt og udnyttes på en bæredygtig måde, bl.a. gennem indførelse af en kontrolordning for alt fiskeri, med henblik på at foranstaltningerne til bevaring og forvaltning af disse ressourcer bliver effektive, at give EF-fartøjer mulighed for at få adgang til disse fiskerizoner for at udøve fiskeriaktiviteter dér uden en sådan medvirken fra de ansvarlige EU-myndigheders side. En sådan mulighed ville således kunne forøge EF-fartøjers adgang til disse fiskerizoner og intensivere sådanne fartøjers udnyttelse af de nævnte ressourcer i disse zoner uden de ansvarlige EU-myndigheders kontrol.
- 32 En adgang for EF-fartøjer til de marokkanske fiskerizoner ud over, hvad der er fastsat i fiskeriaftalen, ville endvidere ikke være i overensstemmelse med grundlaget for og formålet med den finansielle modydelse, som Kongeriget Marokko får fra EU i medfør af denne aftales artikel 7, og som ifølge denne samme artikel består i en finansiell kompensation for EF-fartøjernes adgang til de marokkanske fiskerizoner og finansiell støtte til indførelse af en national fiskeripolitik, der bygger på ansvarligt fiskeri og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i de marokkanske farvande.
- 33 Det kan derfor ikke tillades, at EF-fartøjer får adgang til de marokkanske fiskerizoner for at udøve fiskeriaktiviteter dér, ved med henblik herpå at indgå en aftale om »bareboat-charter« med et marokkansk selskab, der er i besiddelse af en licens udstedt af de marokkanske myndigheder til marokkanske fiskekvoteejere, eller ved anvendelse af ethvert andet retligt instrument med henblik på at få adgang til disse fiskerizoner for at udøve sådanne aktiviteter dér uden for rammerne af fiskeriaftalen og dermed uden de ansvarlige EU-myndigheders medvirken.
- 34 På baggrund af ovenstående betragtninger skal de forelagte spørgsmål besvares med, at fiskeriaftalen, navnlig dens artikel 6, skal fortolkes således, at den udelukker enhver mulighed for EF-fartøjer for at udøve fiskeri i de marokkanske fiskerizoner på grundlag af en licens udstedt af de marokkanske myndigheder uden de ansvarlige EU-myndigheders medvirken.

Sagens omkostninger

- 35 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parter udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tredje Afdeling) for ret:

Fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko, godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EF) nr. 764/2006 af 22. maj 2006, navnlig dens artikel 6, skal fortolkes således, at den udelukker enhver mulighed for EF-fartøjer for at udøve fiskeri i de marokkanske fiskerizoner på grundlag af en licens udstedt af de marokkanske myndigheder uden Den Europæiske Unions ansvarlige myndigheders medvirken.

Underskrifter